

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2018. augusztus 7.*ⁱ

„Előzetes döntéshozatal – Szellemi és ipari tulajdon – 2004/48/EK irányelv – 4. cikk – A védjegyjogosultak kollektív képviselőtét ellátó szervezet kereshetőségi joga – 2000/31/EK irányelv – 12–14. cikk – Doménnevek és honlapok anonim használatát lehetővé tévő IP-címek bérbeadására és regisztrálására irányuló szolgáltatást nyújtó szolgáltató felelőssége”

A C-521/17. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Tallinna Ringkonnakohus (tallini fellebbviteli bíróság, Észtország) a Bírósághoz 2017. szeptember 1-jén érkezett, 2017. augusztus 28-i határozatával terjesztett elő

a **Coöperatieve Vereniging SNB-REACT U.A.**

és

Deepak Mehta

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: L. Bay Larsen tanácselnök, J. Malenovský (előadó), M. Safjan, D. Šváby és M. Vilaras bírák,

főtanácsnok: M. Wathelet,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a Coöperatieve Vereniging SNB-REACT U. A. képviselőjében K. Turk vandeadvokaat és M. Pild advokaat,
- az észt kormány képviselőjében N. Grünberg, meghatalmazotti minőségben,
- a holland kormány képviselőjében M. K. Bulterman, P. Huurnink és J. Langer, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviselőjében F. Wilman és E. Randvere, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: észt.

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 A szellemi tulajdonjogok érvényesítéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/48/EK európai parlament és tanácsi irányelv (HL 2004. L 157., 57. o.) 4. cikke c) pontjának, valamint a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem, egyes jogi vonatkozásairól szóló, 2000. június 8-i 2000/31/EK európai parlament és tanácsi irányelv (Elektronikus kereskedelemről szóló irányelv) (HL 2000. L 178., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 25. kötet, 399. o.) 12–14. cikkének értelmezésére irányul.
- 2 E kérelmet a Coöperatieve Vereniging SNB-REACT U. A. (a továbbiakban: SNB-REACT) és Deepak Mehta között, tíz védjegyjogsult jogainak megsértése miatt ez utóbbi felelőssége tárgyában folyamatban lévő jogvitában terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

A 2000/31 irányelv

- 3 A 2000/31 irányelv (42) preambulumbekzdése kimondja:

„Az ebben az irányelvben megállapított, felelősség alóli mentességek csak azokra az esetekre vonatkoznak, amelyekben az információs társadalommal összefüggő szolgáltatást nyújtó tevékenysége olyan hírközlő hálózat működtetésének és az ahhoz való hozzáférés biztosításának technikai folyamatára korlátozódik, amely hálózaton keresztül harmadik személyek által rendelkezésre bocsátott adatokat továbbítanak és ideiglenesen tárolnak, a továbbítás hatékonyabbá tételének kizárólagos céljával; ez a tevékenység pusztán technikai, automatikus és passzív jellegű, ami azt is jelenti, hogy az információs társadalommal összefüggő szolgáltatást nyújtónak sem tudomása nincs a továbbított, illetve tárolt adatról, se nem kezeli azt az adatot.”

- 4 Ezen irányelv „Elvek” című II. fejezetében szerepel többek között „A közvetítő szolgáltatók felelőssége” című 4. szakasz, amely a 12–15. cikket tartalmazza.
- 5 Ugyanezen irányelv „Egyszerű továbbítás” című 12. cikke az alábbiak szerint rendelkezik:

„(1) Ha az információs társadalommal összefüggő olyan szolgáltatásról van szó, amely a szolgáltatás igénybevevője által küldött információnak hírközlő hálózaton keresztül történő továbbításából vagy a hírközlő hálózathoz való hozzáférés biztosításából áll, a tagállamok biztosítják, hogy a szolgáltatót ne terhelje felelősség a továbbított információért [...].

[...]

(3) Ez a cikk nem érinti a bíróságok vagy közigazgatási hatóságok arra vonatkozó lehetőségét, hogy a tagállamok jogrendszerével összhangban a szolgáltatót a jogsértés megszüntetésére vagy megelőzésére kötelezzék.”

- 6 A 2000/31 irányelv „Gyorsítótárólóban történő rögzítés (*caching*)” című 13. cikke kimondja:

„(1) Ha az információs társadalommal összefüggő olyan szolgáltatásról van szó, amely a szolgáltatás igénybevevője által küldött információnak hírközlő hálózaton keresztül történő továbbításából áll, a tagállamok biztosítják, hogy a szolgáltatót ne terhelje felelősség az információ automatikus, közbenső és átmeneti tárolásáért, amennyiben ez azzal a kizárólagos céllal történik, hogy az információ későbbi továbbítását a szolgáltatás más igénybe vevői számára azok kérésére hatékonyabbá tegye [...].

[...]

(2) Ez a cikk nem érinti a bíróságok vagy közigazgatási hatóságok arra vonatkozó lehetőségét, hogy a tagállamok jogrendszerével összhangban a szolgáltatót a jogsértés megszüntetésére vagy megelőzésére kötelezzék.”

- 7 Ezen irányelv „Tárhelyszolgáltatás” című 14. cikke értelmében:

„(1) Ha az információs társadalommal összefüggő olyan szolgáltatásról van szó, amely a szolgáltatás igénybe vevője által küldött információ tárolásából áll, a tagállamok biztosítják, hogy a szolgáltatót ne terhelje felelősség a szolgáltatás igénybe vevőjének kérésére tárolt információért [...].

[...]

(3) Ez a cikk nem érinti a bíróságok vagy közigazgatási hatóságok arra vonatkozó lehetőségét, hogy a tagállamok jogrendszerével összhangban a szolgáltatót a jogsértés megszüntetésére vagy megelőzésére kötelezzék, nem érinti továbbá a tagállamoknak azt a lehetőségét sem, hogy eljárásokat alakítsanak ki az információ eltávolításának vagy a hozzáférés megszüntetésének szabályozására.”

A 2004/48 irányelv

- 8 A 2004/48 irányelv (18) preambulumbekkezdése kimondja:

„Az ezen [irányelvben foglalt] intézkedések, eljárások és jogorvoslatok alkalmazásának kérelmezésére nemcsak a jogtulajdonos lehet jogosult, hanem olyan személyek is, akik közvetlenül érdekeltek és keresetindításra jogosultak, amennyiben az alkalmazandó jog erre lehetőséget teremt, az abban foglaltaknak megfelelően; ide tartozhatnak a jogok kezelésével vagy a közös és egyéni érdekek védelmének érvényesítésével megbízott szakmai szervezetek is.”

- 9 Az ezen irányelv „Cél és hatály” című I. fejezetében szerepel többek között a „Hatály” című 2. cikke, amelynek (1) bekezdése értelmében:

„A[z uniós] vagy tagállami jogszabályokban esetlegesen foglalt eszközök sérelme nélkül – amennyiben azok kedvezőbbek a jogosultak számára – az ebben az irányelvben foglalt intézkedéseket, eljárásokat és jogorvoslatokat a 3. cikkel összhangban alkalmazni kell [az uniós] jogban és/vagy az érintett tagállam nemzeti jogában foglalt bármely szellemi tulajdonjog megsértése esetén.”

- 10 A 2004/48 irányelv „Intézkedések, eljárások és jogorvoslatok” című II. fejezetében szerepel többek között „Az intézkedések, eljárások és jogorvoslatok kérelmezésére jogosult személyek” című 4. cikk, amelynek a szövege a következő:

„A tagállamok a következő személyeket tekintik jogosultnak az ezen fejezetben foglalt intézkedések, eljárások és jogorvoslatok kérelmezésére:

- a) a szellemi tulajdonjogok jogosultjait az alkalmazandó jog rendelkezéseivel összhangban;

- b) minden más személyt, aki ilyen jogok használatára jogosult, [...] feltéve hogy azt az alkalmazandó jog lehetővé teszi, és annak rendelkezéseivel összhangban áll;
- c) a közös jogkezelő szervezeteket, amelyek szabályszerűen elismert jogosultsággal rendelkeznek arra, hogy a szellemi tulajdonjogok jogosultjait képviseljék, feltéve hogy azt az alkalmazandó jog megengedi, és annak rendelkezéseivel összhangban áll;
- d) a szakmai szervezeteket, amelyek szabályszerűen elismert jogosultsággal rendelkeznek arra, hogy a szellemi tulajdonjogok jogosultjait képviseljék, feltéve hogy azt az alkalmazandó jog lehetővé teszi, és annak rendelkezéseivel összhangban áll.”

Az észti jog

- 11 A tsiviilkohtumenetluse seadustik (polgári eljárásjogi kódex) (RT I 2005, 26, 197), „Kereshetőségi jog” című 3. §-a a (2) bekezdésében előírja:

„Törvényben meghatározott esetekben a bíróság akkor is eljár polgári ügyekben, ha valamely személy egy harmadik felet vagy a társadalom egészét vélelmezhetően megillető, jogszabályi védelemben részesített jogok vagy érdekek védelme érdekében fordul a bírósághoz.”

- 12 A kaubamärgiseadus (a védjegyekről szóló törvény) (RT I 2002, 49, 308) „Képviselő a védjeggyel kapcsolatos jogvitákban” című 60¹. §-a (2) bekezdésében kimondja:

„A védjegyjogosult jogai védelme érdekében olyan védjegyjogosultakat képviselő jogképes szervezet is felléphet, amelynek az tagja.”

- 13 Az infoühiskonna teenuse seadus (az információs társadalom szolgáltatásairól szóló törvény) (RT I 2004, 29, 191) „A felelősség korlátozása egyszerű információtovábbítás és nyilvános adathálózathoz való hozzáférés biztosítás esetén” című 8. §-a a következőképpen szól:

„(1) Olyan szolgáltatást nyújtása esetén, amely kizárólag a szolgáltatás igénybevevője által küldött információ nyilvános adathálózaton keresztül történő továbbításából, vagy a nyilvános adathálózathoz való hozzáférés biztosításából áll, a szolgáltatót nem terheli felelősség a továbbított információért [...]”

- 14 E törvénynek „A felelősség korlátozása gyorsítótárólóban történő rögzítés (»caching«) esetén” című 9. §-a kimondja:

„Ha a szolgáltatás a szolgáltatás igénybevevője által küldött információnak nyilvános adattovábbító hálózaton keresztül történő továbbításából áll, amelynél az adattovábbítás érintett módja technikai okokból az információ közbenső tárolását igényli, akkor a szolgáltató, amennyiben ez a szolgáltatás azzal a kizárólagos céllal történik, hogy az információ későbbi továbbítását a szolgáltatás más igénybevevői számára azok kérésére hatékonyabbá tegye, az információ automatikus, közbenső és átmeneti tárolása esetén nem felelős az információ tartalmáért [...]”

- 15 Az említett törvény „A felelősség korlátozása tárhelyszolgáltatás esetén” című 10. §-ának (1) bekezdése a következőket írja elő:

„Ha valamely szolgáltatás a szolgáltatás igénybevevője által küldött információ tárolásából áll, a szolgáltató nem felelős a szolgáltatás igénybevevőjének kérésére tárolt információ tartalmáért [...]”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 16 Az SNB-REACT Amszterdamban (Hollandia) letelepedett szervezet, amelynek célja a védjegyjogosultak közös képviselőjének biztosítása.
- 17 A Harju Maakohus (harju körzeti bíróság, Észtország) arra irányuló kérelmet nyújtott be, hogy a bíróság kötelezze D. Mehtát a tíz tagját érintő jogsértés megszüntetésére, a további jogsértéstől való tartózkodásra és az általa okozott kár megtérítésére.
- 18 E kérelem alátámasztására az SNB-REACT kifejtette, hogy D. Mehta olyan internetes doménneveket regisztrált, amelyek a tagjainak tulajdonában lévő védjegyekkel azonos megjelöléseket használtak jogellenesen, valamint olyan internetes oldalakat regisztrált, amelyeken jogellenesen értékesítettek ilyen megjelölésekkel ellátott árukat. Az SNB-REACT továbbá kifejtette, hogy D. Mehta e doménneveknek és ezen oldalaknak megfelelő IP-címek tulajdonosa. Végül azt állította, hogy D. Mehta felelőssége fennáll a szóban forgó megjelöléseknek az említett doménnevek és oldalak révén történő jogellenes használata miatt, amit több alkalommal a tudomására hoztak.
- 19 Védekezésében D. Mehta azt állította, hogy nem regisztrálta az SNB-REACT által kifogásolt doménneveket és honlapokat, és semmilyen módon nem használt az e szervezet tagjainak tulajdonában lévő védjegyekkel azonos megjelöléseket sem. Elismerve továbbá azt, hogy 38 000 IP-cím tulajdonosa, kifejtette, hogy mindössze bérbé adta ezeket két kívülálló társaságnak. Végül rámutatott arra, hogy e tevékenységre tekintettel kizárólag elektronikus hírközlő hálózathoz való hozzáférést és információtovábbítást biztosító szolgáltatónak kell tekinteni.
- 20 A Harju Maakohus (harju körzeti bíróság) elutasította az SNB-REACT keresetét, mivel először is úgy ítélte meg, hogy ez utóbbi nem volt jogosult arra, hogy a tagjai jogainak tiszteletben tartására és az e jogok megsértésével okozott kár megtérítésére irányuló kérelem saját nevében történő benyújtása céljából eljárjon. Az említett bíróság ezzel összefüggésben megállapította, hogy nem magát az SNB-REACT-et illetik meg a keresetével érintett védjegyekre vonatkozó jogok, majd úgy ítélte meg, hogy a védjegyekről szóló törvény 60¹. §-ának (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy a hozzá hasonló szervezet a tagjainak képviselőjétől eltérő célból nem jogosult bíróság előtt eljárni.
- 21 A Harju Maakohus (harju körzeti bíróság) másodszor úgy ítélte meg, hogy az SNB-REACT által benyújtott bizonyítékok alapján megállapítható, hogy D. Mehta tulajdonában voltak az e szervezet tagjainak tulajdonában álló védjegyekkel azonos megjelöléseket jogellenesen használó internetes doménnevekhez, valamint az ilyen megjelölésekkel ellátott árukat jogellenesen értékesítő honlapokhoz kapcsolódó IP-címek. Megítélése szerint viszont e bizonyítékok nem bizonyítják, hogy D. Mehta e doménnevek és ezen oldalak tulajdonosa, és azt sem, hogy a szóban forgó megjelöléseket jogsértően használta. E megfontolásokra tekintettel az említett bíróság arra a következtetésre jutott, hogy D. Mehta felelőssége az információs társadalom szolgáltatásairól szóló törvény 8. §-ának (1) bekezdése alapján nem állapítható meg az említett doménneveket és oldalakat üzemeltető személyek jogellenes tevékenységéért.
- 22 Az SNB-REACT a Tallinna Ringkonnakohtus (tallini fellebbviteli bíróság, Észtország) benyújtott fellebbezésében azt állítja, hogy egyfelől a védjegyekről szóló törvény 60¹. §-ának (2) bekezdése értelmezhető úgy, hogy e rendelkezés lehetővé teszi a kollektív képviselőt ellátó szervezet számára, hogy bíróság előtt eljárjon tagjai érdekeinek és jogainak védelmére irányuló kérelem saját nevében történő benyújtása céljából. Másfelől az elsőfokú bíróság tévesen zárta ki D. Mehta felelősségét – a doménneveket és honlapokat hamisított áruk online értékesítési tevékenysége keretében üzemeltető személyek számára – általa nyújtott szolgáltatások tekintetében. Az információs társadalom szolgáltatásairól szóló törvény 8. §-ának (1) bekezdésében foglalt felelősségkorlátozás ugyanis azon szolgáltatókra érvényes, akik mindössze semleges közvetítői szerepet játszanak, azokra viszont nem, akik – D. Mehtához hasonlóan – tudomással bírnak a szellemi tulajdonjogok megsértéséről, és aktív szerepet játszanak ennek elkövetésében.

- 23 Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatában a Tallinna Ringkonnakohus (tallinni fellebbviteli bíróság) kifejti, hogy – ezen érvekre és a belső jognak az uniós joggal való összeegyeztethetőségével kapcsolatos kételyeire tekintettel – két kérdésben tűnik számára szükségesnek, hogy előzetes döntéshozatalra utaló határozatot terjesszen a Bíróság elé.
- 24 Először is az kérdéses számára, hogy az SNB-REACT-hoz hasonló szervezet jogosult-e a tagjai jogainak és érdekeinek védelme érdekében, saját nevében bíróság előtt eljárni. Ebből az indokból kéri a Bíróságot a 2004/48 irányelv 4. cikke c) pontjának az értelmezésére, hogy a tények teljes ismeretében tudja meghatározni a védjegyekről szóló törvény 60¹. §-ának (2) bekezdésével együttesen értelmezett polgári eljárásjogi kódex 3. §-a (2) bekezdésének terjedelmét.
- 25 Másodsorban az kérdéses a kérdést előterjesztő bíróság számára, hogy D. Mehta felelőssége még abban az esetben is megállapítható-e, ha a megjelöléseket nem az SNB-REACT tagjainak tulajdonában lévő jogokat megsértve használta, amennyiben olyan személyek számára, akik vagy amelyek e megjelöléseket jogellenesen használva üzemeltették a doménneveket és a honlapokat, nyújtott szolgáltatásokat azáltal, hogy az anonim működtetést lehetővé tevő feltételek mellett adta bérbe e személyek számára a tulajdonában lévő IP-címeket. Kifejti azt is, hogy az e kérdésre adandó válasz a 2000/31 irányelv 12–14. cikkének értelmezésétől függ, amelyet az információs társadalom szolgáltatásairól szóló törvény 8–10. §-a ültetett át a belső jogba.
- 26 E körülmények között határozott úgy a Tallinna Ringkonnakohus (tallinni fellebbviteli bíróság), hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:
- „1) Úgy kell-e értelmezni a [2004/48] irányelv 4. cikkének c) pontját, hogy a tagállamok kötelesek olyan személyként elismerni a védjegyjogosultak kollektív képviselőit ellátó szervezeteket, amely jogosult a védjegyjogosultak jogainak védelmében saját nevében jogorvoslat iránti kérelmeket benyújtani és a védjegyjogosultak jogainak érvényesítése érdekében saját nevében keresetet indítani a bíróságok előtt?
- 2) Úgy kell-e értelmezni a [2000/31] irányelv 12., 13. és 14. cikkét, hogy az ezen rendelkezések szerinti felelősség alóli kivétel hatálya alá tartozó szolgáltatónak tekintendő az olyan szolgáltató is, akinek szolgáltatása kizárólag abból áll, hogy IP-címeket regisztrál, és ezzel lehetővé teszi azok anonim összekapcsolását doménnevekkel, illetve ezen IP-címeket bérbe adja?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első kérdésről

- 27 A kérdést előterjesztő bíróság első kérdése lényegében arra irányul, hogy a 2004/48 irányelv 4. cikkének c) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy a tagállamok kötelesek olyan személyként elismerni az alapügyben szereplőhöz hasonló, a védjegyjogosultak kollektív képviselőit ellátó szervezetet, amely jogosult a védjegyjogosultak jogainak védelmében saját nevében az ezen irányelvben előírt jogorvoslatokat kérelmezni, valamint az említett jogok érvényesítése érdekében saját nevében keresetet indítani a bíróságok előtt.
- 28 Ezzel kapcsolatban legelőször is meg kell jegyezni, hogy míg a 2004/48 irányelv 4. cikkének a) pontja előírja, hogy a tagállamok a szellemi tulajdonjogok jogosultjait mindenképpen jogosultnak tekintik az ezen irányelv II. fejezetében foglalt intézkedések, eljárások és jogorvoslatok kérelmezésére, ezen irányelv 4. cikke b)–d) pontjának mindegyike pontosítja, hogy a tagállamok csak abban az esetben ismerik el más személyek, valamint bizonyos meghatározott szervezetek ilyen jogosultságát, ha azt az alkalmazandó jog lehetővé teszi, és annak rendelkezéseivel összhangban.

- 29 Konkrétan, a 2004/48 irányelv 4. cikkének c) pontja alapján a tagállamok elismerik a közös jogkezelő szervezetek ilyen jogosultságát, amelyek szabályszerűen elismert jogosultsággal rendelkeznek arra, hogy a szellemi tulajdonjogok jogosultjait képviseljék, feltéve hogy azt az alkalmazandó jog megengedi, és annak rendelkezéseivel összhangban áll.
- 30 E megszövegezésre figyelemmel egyfelől az „alkalmazandó jog”, másfelől pedig a „megengedi” kifejezés értelmét és terjedelmét kell pontosítani.
- 31 Ami legelőször is a 2004/48 irányelv 4. cikkének c) pontjában szereplő, az alkalmazandó jogra való utalást illeti, ezen irányelv 2. cikkének (1) bekezdésére tekintettel úgy kell azt érteni, mint amely egyaránt utal a releváns nemzeti szabályozásra és adott esetben az uniós szabályozásra is.
- 32 Ami a jelen ítélet 30. pontjában említett második fogalmat illeti, meg kell jegyezni, hogy a 2004/48 irányelv 4. cikkének c) pontja nem értelmezhető úgy, hogy korlátlan mérlegelési mozgásteret biztosít a tagállamok számára a tekintetben, hogy elismerik-e a szellemi tulajdonjogok közös jogkezelésével megbízott szervezetek azon jogosultságát, hogy az említett jogok védelme érdekében saját nevükben kérelmezzék az ezen irányelvben foglalt jogorvoslatokat. Az ilyen értelmezés ugyanis teljesen megfosztaná az e tagállamok jogszabályainak harmonizációját célzó rendelkezést a hatékony érvényesülésétől.
- 33 Emellett a 2004/48 irányelv (18) preambulumbekkezdéséből – amelynek fényében az említett rendelkezést értelmezni kell – kitűnik, hogy az uniós jogalkotó célja az volt, hogy az ezen irányelvben foglalt intézkedések, eljárások és jogorvoslatok kérelmezéséhez való jogosultságot ne csupán a szellemi tulajdonjogok jogosultjai számára ismerjék el, hanem azon személyek számára is, akiknek e jogok védelmében közvetlenül érdekeltek és keresetindításra jogosultak, amennyiben az alkalmazandó jog erre lehetőséget teremt, és annak rendelkezéseivel összhangban. E preambulumbekkezdés továbbá kifejti, hogy e második személycsoportba tartozhatnak a jogok kezelésével vagy a közös és egyéni érdekek védelmének érvényesítésével megbízott szakmai szervezetek is.
- 34 Ebből következik, hogy a 2004/48 irányelv (18) preambulumbekkezdésével összefüggésben értelmezett 4. cikkének c) pontját úgy kell érteni, hogy amennyiben egy, a szellemi tulajdonjogok közös jogkezelésével megbízott és e jogok jogosultjainak képviselőjeként elismert szervezetet a nemzeti jogszabály akként ismer el, hogy egyfelől közvetlen érdeke fűződik az említett jogok védelméhez, másfelől e jogszabály lehetővé teszi számára a keresetindítást, a tagállamok kötelesek elismerni e szervezet azon jogosultságát, hogy e jogok érvényesítése érdekében az említett irányelvben foglalt intézkedéseket, eljárásokat és jogorvoslatokat kérelmezzék, valamint bíróság előtt eljárjon.
- 35 A 2004/48 irányelv 4. cikkének c) pontjának így annak biztosítása a célja, hogy – amennyiben a szellemi tulajdonjogok közös jogkezelésével megbízott és e jogok jogosultjait képviselő szervezet a belső jog értelmében e jogok védelme érdekében keresetindítási joggal rendelkezik – ugyanezen jogosultságot kifejezetten elismerjék számára az említett irányelvben foglalt intézkedések, eljárások és jogorvoslatok kérelmezése céljából.
- 36 Amennyiben e feltétel hiányzik, ezen elismerési kötelezettség nem terheli a tagállamokat.
- 37 A jelen esetben az az előzetes döntéshozatalra utaló határozatban az szerepel, hogy a védjegyjogosultak kollektív képviselőjét ellátó szervezetről van szó.
- 38 A kérdést előterjesztő bíróság feladata annak meghatározása, hogy az ilyen szervezetet a nemzeti jogszabályok úgy tekintik-e, hogy az általa képviselt védjegyjogosultak jogainak védelméhez közvetlen érdeke fűződik, és a jogszabályok lehetővé teszik-e számára a keresetindítást, amely esetben el kell ismerni számára azt, hogy az ezen irányelvben foglalt intézkedéseket, eljárásokat és jogorvoslatokat kérelmezzék.

39 A fenti megfontolásokra tekintettel az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2004/48 irányelv 4. cikkének c) pontját úgy kell értelmezni, hogy a tagállamok kötelesek olyan személyként elismerni az alapügyben szereplőhöz hasonló, a védjegyjogosultak kollektív képviselőjét ellátó szervezetet, amely jogosult a védjegyjogosultak jogainak védelmében saját nevében az ezen irányelvben előírt jogorvoslatokat kérelmezni, valamint az említett jogok érvényesítése érdekében saját nevében keresetet indítani a bíróságok előtt, azzal a feltétellel, hogy e szervezetet a nemzeti jogszabályok úgy tekintik, hogy az ilyen jogok védelméhez közvetlen érdeke fűződik, és e jogszabályok lehetővé teszik számára e célból a keresetindítást, amit a kérdést előterjesztő bíróság kell megvizsgálnia.

A második kérdéstről

40 A kérdést előterjesztő bíróság második kérdése lényegében arra irányul, hogy a 2000/31 irányelv 12–14. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy az azokban foglalt felelősségkorlátozás alkalmazandó a doménnevek és honlapok anonim használatát lehetővé tevő IP-címek bérbeadására és regisztrálására irányuló szolgáltatást nyújtó, az alapügyben szereplőhöz hasonló szolgáltatóra.

41 E tekintetben a 2000/31 irányelv címéből, konkrétan ezen irányelv 12. cikke (1) bekezdésének, 13. cikke (1) bekezdésének és 14. cikke (1) bekezdésének szövegéből egyaránt kiderül, hogy e három rendelkezés alkalmazandó az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások esetén.

42 Az uniós jogalkotó úgy határozta meg „az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások” fogalmát, hogy az magában foglalja azon szolgáltatásokat, amelyeket távolról, adatok feldolgozására és tárolására szolgáló elektronikus berendezés útján, a szolgáltatást igénybe vevő egyéni kérelmére, és általában térítés ellenében nyújtanak (2010. március 23-i Google France és Google ítélet, C-236/08–C-238/08, EU:C:2010:159, 110. pont). Továbbá, amint a Bíróság ítélkezési gyakorlatából következik, e fogalom magában foglalja különösen az olyan személyek összekapcsolásának lehetőségét, akik vagy amelyek online értékesítési tevékenységet folytatnak az ügyfelekkel (lásd ebben az értelemben: 2011. július 12-i L’Oréal és társai ítélet, C-324/09, EU:C:2011:474, 109. pont). Mivel a jelen esetben a Bíróság nem rendelkezik elegendő információval annak meghatározásához, hogy az alapügy tárgyát képező szolgáltatás az említett fogalom alá tartozik-e, a kérdést előterjesztő bíróság feladata ennek vizsgálata.

43 Amennyiben ilyen szolgáltatás nyújtásáról van szó, azt kell megvizsgálni, hogy a 2000/31 irányelv 12. cikkének (1) bekezdésében, 13. cikkének (1) bekezdésében és 14. cikkének (1) bekezdésében foglalt felelősségkorlátozás alkalmazandó-e ezen szolgáltatás nyújtójára.

44 Ennek érdekében legelőször is azon rendelkezést kell meghatározni, amely alá az érintett szolgáltatás tartozik, és ehhez azt kell megvizsgálni, hogy e szolgáltatás a jellemzőire tekintettel egyszerű továbbítási („*mere conduit*”) szolgáltatásnak, gyorsítótárolóban történő rögzítést (ún. *caching*) biztosító szolgáltatásnak vagy tárhelyszolgáltatásnak minősül-e.

45 Amennyiben igen, ezt követően azt kell megvizsgálni, hogy teljesülnek-e a kifejezetten a szóban forgó szolgáltatáskategóriára vonatkozó azon feltételek, amelyeket a 2000/31 irányelv 12. cikkének (1) bekezdése, 13. cikkének (1) bekezdése és 14. cikkének (1) bekezdése az esettől függően megállapít.

46 Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból ugyanakkor kiderül, hogy az előterjesztett kérdés nem a jelen ítélet előző két pontjában ismertetett feltételek értelmezésével kapcsolatos további pontosítások beszerzésére irányul, hanem kizárólag azon szempontokkal kapcsolatos, amelyek lehetővé teszik annak megállapítását, hogy az alapügy tárgyát képezőhöz hasonló szolgáltatás pusztán technikai, automatikus és passzív jellegű-e.

- 47 E tekintetben végül az állandó ítélkezési gyakorlatból következik, hogy a 2000/31 irányelv 12. cikkének (1) bekezdését, 13. cikkének (1) bekezdését és 14. cikkének (1) bekezdését ezen irányelv (42) preambulumbekzdése fényében kell értelmezni, amiből következik, hogy az említett irányelvben megállapított, felelősség alóli mentességek csak azokra az esetekre vonatkoznak, amelyekben az információs társadalommal összefüggő szolgáltatást nyújtó tevékenysége pusztán technikai, automatikus és passzív jellegű, következésképpen e szolgáltatóknak nincsen tudomásuk az azon személyek számára továbbított, illetve tárolt információkról, akiknek vagy amelyeknek a szolgáltatásaikat nyújtják, és nem gyakorolnak felettük ellenőrzést sem (2010. március 23-i Google France és Google ítélet, C-236/08–C-238/08, EU:C:2010:159, 113. pont; 2016. szeptember 15-i Mc Fadden ítélet, C-484/14, EU:C:2016:689, 62. pont).
- 48 E felelősségkorlátozás azonban nem alkalmazandó abban az esetben, amikor az információs társadalommal összefüggő szolgáltatást nyújtó személy tevőleges szerepet játszik, lehetővé téve az ügyfelei számára az online értékesítési tevékenységeik optimalizálását (lásd ebben az értelemben: 2011. július 12-i L'Oréal és társai ítélet, C-324/09, EU:C:2011:474, 113., 116. és 123. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 49 A jelen esetben az előzetes döntéshozatalra utaló határozatban az szerepel, hogy az alapügyben érintett szolgáltató IP-címek bérbeadására és regisztrálására irányuló szolgáltatást nyújt, ami lehetővé teszi az ügyfelei számára doménnevek és honlapok anonim használatát.
- 50 E körülmények között a kérdést előterjesztő bíróság feladata, hogy az összes releváns tény és bizonyíték alapján megbizonyosodjon arról, hogy az ilyen szolgáltatónak nincs tudomása az ügyfelei által továbbított vagy tárolt információkról, és nem is ellenőrzi azokat, továbbá nem játszik olyan tevőleges szerepet, amely lehetővé teszi az ügyfelei számára az online értékesítési tevékenységeik optimalizálását.
- 51 Mindazonáltal meg kell jegyezni, hogy ha a kérdést előterjesztő bíróság a vizsgálata végén arra a következtetésre jut, hogy az alapügyben szereplő szolgáltató tevékenysége a jelen ítélet 43. pontjában említett felelősségkorlátozásban részesülhet, amennyiben a szellemi tulajdonjogok megsértése vagy ennek veszélyének fennállása kellően alátámasztott, a 2000/31 irányelv 12. cikke (3) bekezdésének, 13. cikke (2) bekezdésének és 14. cikke (3) bekezdésének megfelelően kötelezheti az érintettet a jogsértés megszüntetésére vagy megelőzésére (2016. szeptember 15-i Mc Fadden ítélet, C-484/14, EU:C:2016:689, 77., 78. és 94. pont).
- 52 A fenti megfontolásokra figyelemmel a második kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2000/31 irányelv 12–14. cikkét úgy kell értelmezni, hogy az azokban foglalt felelősségkorlátozás alkalmazandó a doménnevek és honlapok anonim használatát lehetővé tevő IP-címek bérbeadására és regisztrálására irányuló szolgáltatást nyújtó, az alapügyben szereplőhöz hasonló szolgáltatóra, amennyiben e szolgáltatás az e cikkekben szereplő valamelyik szolgáltatáskategóriába tartozik, és eleget tesz az összes vonatkozó feltételnek, továbbá e szolgáltató tevékenysége pusztán technikai, automatikus és passzív jellegű, következésképpen nincs tudomása az ügyfelei által továbbított, illetve tárolt információkról, valamint nem játszik olyan tevőleges szerepet, amely lehetővé teszi az ügyfelei számára az online értékesítési tevékenységeik optimalizálását, amit a kérdést előterjesztő bíróságnak kell megvizsgálnia.

A költségekről

- 53 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) A szellemi tulajdonjogok érvényesítéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 4. cikkének c) pontját úgy kell értelmezni, hogy a tagállamok kötelesek olyan személyként elismerni az alapügyben szereplőhöz hasonló, a védjegyjogosultak kollektív képviselőjét ellátó szervezetet, amely jogosult a védjegyjogosultak jogainak védelmében saját nevében az ezen irányelvben előírt jogorvoslatokat kérelmezni, valamint az említett jogok érvényesítése érdekében saját nevében keresetet indítani a bíróságok előtt, azzal a feltétellel, hogy e szervezetet a nemzeti jogszabályok úgy tekintik, hogy az ilyen jogok védelméhez közvetlen érdeke fűződik, és e jogszabályok lehetővé teszik számára e célból a keresetindítást, amit a kérdést előterjesztő bíróságnak kell megvizsgálnia.
- 2) A belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem egyes jogi vonatkozásairól szóló, 2000. június 8-i 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (Elektronikus kereskedelemről szóló irányelv) 12–14. cikkét úgy kell értelmezni, hogy az azokban foglalt felelősségkorlátozás alkalmazandó a doménnevek és honlapok anonim használatát lehetővé tevő IP-címek bérbeadására és regisztrálására irányuló szolgáltatást nyújtó, az alapügyben szereplőhöz hasonló szolgáltatóra, amennyiben e szolgáltatás az e cikkekben szereplő valamelyik szolgáltatáskategóriába tartozik, és eleget tesz az összes vonatkozó feltételnek, továbbá e szolgáltató tevékenysége pusztán technikai, automatikus és passzív jellegű, következésképpen nincs tudomása az ügyfelei által továbbított, illetve tárolt információkról, valamint nem játszik olyan tevékeny szerepet, amely lehetővé teszi az ügyfelei számára az online értékesítési tevékenységeik optimalizálását, amit a kérdést előterjesztő bíróságnak kell megvizsgálnia.

Aláírások

i — A jelen szöveg 40., 48., 49., 50. és 52. pontjában, valamint a rendelkező részének 1. és 2. pontjában az első elektronikus közzétételt követően nyelvi módosítás történt.